

ασκηση - γυμναστικη - σπορ

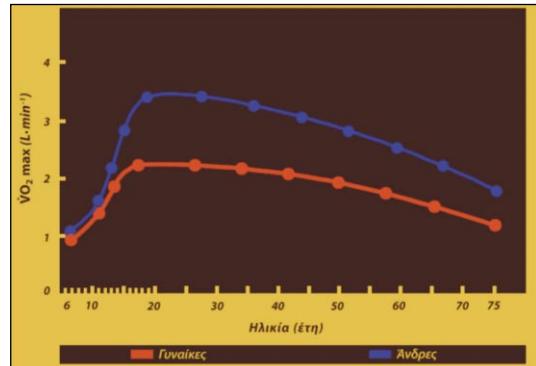
·Αερόβια ικανότητα. Πώς τή μετράμε; Διαφορές μεταξύ άνδρων και γυναικών.

·Αννα-Μαρία Τουβρά, Έργοφυσιολόγος PhD, MSc, (www.ergometria.gr).

Πολλοί οι άνθρωποι άναφωτούνται ή θέλουν νά μάθουν ποιο είναι τό επίπεδο τῆς φυσικής τους κατάστασης. “Ένας δείκτης άξιολόγησης τῆς φυσικής κατάστασης είναι ή **αερόβια ικανότητα**, ή δυνατότητα δηλαδή του όργανισμου κατά τὴν ἀσκησην νά προσλαμβάνει καὶ νά μεταφέρει οξυγόνο, ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα στοὺς ίστοὺς καὶ νά τὸ καταναλώνει γιὰ τὴν παραγωγὴν μούκης ἐνέργειας. “Οσο λιγότερο οξυγόνο μπορεῖ νά καταναλώσει τὸ σῶμα μας, τόσο μικρότερη είναι ή ἀντοκή μας. ”Αντίθετα ὅσο περισσότερο οξυγόνο προσλαμβάνουμε, τόσο περισσότερη ἐνέργεια παράγουμε καὶ αὐτὸς σημαίνει μεγαλύτερη ἀντοκή στὶς ὑποχερώσεις τῆς καθημερινότητας, ἀλλὰ καὶ στὶς σωματικὲς ἀσκησης.

Η αερόβια ικανότητα ή μέγιστη πρόσληψη οξυγόνου ($VO_{2\max}$) δηλαδή, ο μέγιστος οξυγόνου ($mL/min/kg$) ποὺ μποροῦν νά καταναλώσουν οἱ ίστοὶ ἐνὸς προσώπου κατὰ τὴν ἀσκησην, στὴν μονάδα τοῦ χρόνου μπορεῖ νά μετρηθεῖ μὲ διάφορους τρόπους καὶ νά ἐκτιμηθεῖ ὡς φυσιολογική, ὥσπερ η καμπλὶ (Πίνακας 1). Ο τρόπος μὲ τὸν οποῖο προσδιορίζεται ή $VO_{2\max}$ είναι μὲ ἔργομέτρηση, μὲ δοκιμασία βαθμαίας αὐξάνομενης ἔντασης σὲ διάδρομο ἢ ποδήλατο, ὅπου ἀναλύεται ή πρόσληψη οξυγόνου μὲ εἰδικὸν ἀναλυτή. Ή τιμὴ αὐτὴ δὲν ἀφορᾶ μόνο τοὺς ἀθλητές. Ή Αποτελεῖ δείκτη ὑγείας, σημαντικὸ κριτήριο βιολογικῆς ὁξίας καὶ καθρέπτη τῆς λειτουργίας του όργανισμου, εἰδικὰ τοῦ ἀναπνευστικοῦ καὶ τοῦ καρδιαγγειακοῦ συστήματος.

Διαφορές μεταξύ άνδρων και γυναικών. Η αερόβια ικανότητα είναι καμπλότερη στὶς γυναικες ἀπὸ δῆτα στοὺς ἄνδρες, λόγῳ πολλῶν μορφολογικῶν καὶ φυσιολογικῶν διαφορῶν μεταξύ τῶν δύο φύλων (Σχῆμα 1). Πρὸιν ἀπὸ τὴν ἐφιρβεία δὲν ὑπάρχουν διαφορές ἀνάμεσα στὰ δύο φύλα, ἐνῶ η μεγαλύτερη διαφορὰ παρατηρεῖται στὴν ἥλικια τῶν εἴκοσι ἐτῶν, η ὥσπερ μπορεῖ νά φθάσει τὸ 30%. Ή καμπλότερη αερόβια ικανότητα στὶς γυναικες ὄφειλεται σὲ μειωμένη καρδιακὴ παροχή, δηλαδὴ στὸ μικρότερο οξυγόνου αἴματος ποὺ ἔχει ο καρδιὰ κάθε λεπτὸ στὴν περιφέρεια. Εξίσου, η περιορισμένη ικανότητα δέσμευσται καὶ μεταφορᾶς οξυγόνου, ἀφοῦ τὸ αἷμα τῶν γυναικῶν ἔχει καμπλότερα ἐπίπεδα αἵμοσφαιρίνης ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἀνδρῶν, συντελεῖ στὴ διαφοροποίηση τῶν δύο φύλων. Τὸ μέγεθος τῶν σκελετικῶν μυῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ποσοστὸ σωματικοῦ λίπους, προσδιορίζει ἐπίσης σημαντικὰ τὴν διαφορὰ τῆς

Σχῆμα 1. Διαφορές στὴν πρόσληψη οξυγόνου μεταξύ άνδρων και γυναικῶν.

ἀερόβιας ικανότητας μεταξύ άνδρων και γυναικῶν. Ομως, παρὰ τὶς διαφορές αὐτὲς μεταξύ τῶν δύο φύλων, η ἀνταπόκριση στὴν προπόνηση είναι ίδια.

Η αερόβια ικανότητα μειώνεται μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων, πὴν αὔξηση τοῦ σωματικοῦ βάρους καὶ τὴν καθιστικὴν ζωὴν. Ή βιολογικὴ φθορὰ τῶν φυσιολογικῶν συστημάτων ποὺ στηρίζουν τὴν αερόβια ικανότητα ξεκινάει στὴν ἥλικια τῶν 25 ἐτῶν. Ή μείωση τῆς πρόσληψης οξυγόνου ὅστο μεγαλώνουμε αὐξάνεται καὶ μπορεῖ νά φθάσει μέχρι 34% ἀνὰ δεκαετία. Μετὰ τὸ 25° ἔτος, σὲ πρόσωπα μὲ καθιστικὴ ζωὴ η πρόσληψη οξυγόνου μειώνεται κατὰ 9-15% ἀνὰ δεκαετία, ἐνῶ σὲ ὅσους

Πίνακας 1. Έκτιμηση αερόβιας ικανότητας ($VO_{2\max}$ mL/min/kg) ἀνάλογα μὲ τὴν ἥλικια.

ΑΝΔΡΕΣ	18-25	26-35	36-45	46-55	56-65	65+
Άξιολόγηση						
Άριστη $VO_{2\max}$	>60	>56	>51	>45	>41	>37
Πολύ καλὴ	52-60	49-56	43-51	39-45	36-41	33-37
Καλή	47-51	43-48	39-42	35-38	32-35	29-32
Μέτρια	42-46	40-42	35-38	32-35	30-31	26-28
Χαμηλή	37-41	35-39	31-34	29-31	26-29	22-25
Πολύ χαμηλή	30-36	30-34	26-30	25-28	22-25	20-21
Πάρα πολὺ χαμηλή	<30	<30	<26	<25	<22	<20
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	18-25	26-35	36-45	46-55	56-65	65+
Άξιολόγηση						
Άριστη	>56	>52	>45	>40	>37	>32
Πολύ καλὴ	47-56	45-52	38-45	34-40	32-37	28-32
Καλή	42-46	39-44	34-37	31-33	28-31	25-27
Μέτρια	38-41	35-38	31-33	28-30	25-27	22-24
Χαμηλή	33-37	31-34	27-30	25-27	22-24	19-22
Πολύ χαμηλή	28-32	26-30	22-26	20-24	18-21	17-18
Πάρα πολὺ χαμηλή	<28	<26	<22	<20	<18	<17

άσκοῦνται μὲν ἀερόβια ἄσκηση ή μείωση αὐτὴν περιορίζεται περίου στὸ 5% ἀνὰ δεκαετία.

Ἡ συστηματικὴ ἄσκηση βοηθᾷ στὸ βελτίωση τῆς ἀερόβιας ἰκανότητας. Ἡ συμβολὴ τῆς συστηματικῆς ἄσκησης στὴ διατήρηση, ἀλλὰ καὶ βελτίωση τῆς ἀερόβιας ἰκανότητας εἶναι σημαντική. Κατὰ τὴν ἄσκηση ὑπάρχουν διαφορές κυρίως στὸ μέγεθος καὶ τὸ δύναμη καρδιᾶς τε καὶ πνευμόνων, ὡς ἐπίσης στὴν ἰκανότητα τοῦ αἵματος νὰ δεσμεύει καὶ διοχετεύει δύσυγόνο στοὺς μύες ποὺ συμμετέχουν στὴν κίνηση καὶ στὴν πυκνότητα τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων στοὺς μύες καὶ τὰ ἔνζυμα ποὺ συμμετέχουν στὴν παραγωγὴν ἐνέργειας. Ἐπισημονικές μελέτες ἔχουν δεῖξει ὅτι ὅστις ἀσκοῦνται ἐπι-

βραδύνουν τὸ ρυθμὸ γύρανσης καὶ τὴν ἐπικείμενη μείωση τῆς ἀερόβιας ἰκανότητας ποὺ ἐλέγχεται μὲν τὴν ἥλικια. Γιὰ παράδειγμα, ἔχει παρατηρηθεῖ ὅτι ἔνας 50χρονος ποὺ ἀσκεῖται συστηματικὰ ἔχει κατὰ μέσο ὅρο τὴν ἀερόβια ἰκανότητα ποὺ μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ ἐνὸς 40χρονου ποὺ δὲν ἀσκεῖται. Μὲ τὴν ἀπλὴ ἀερόβια ἄσκηση, λοιπόν, ἐπιτυγχάνεται μιὰ σημαντικὴ βιολογικὴ ἀνανέωση. Βελτιώστε τὴν ἀερόβια ἰκανότητά σας κάνοντας ἀπλὸ περπάτημα ἢ τρέξιμο 30 λεπτῶν 3-4 ἡμέρες τὴν ἑβδομάδα, ὅχι μόνο γιὰ τὴν ἐπίδοση, ἀλλὰ γιὰ τὴν ύγεια σας μὲ εἰδικὸ πρόγραμμα, σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργομέτρησης.